

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

زمان چاپ: ۱۴۰۰/۰۳/۱۵

شماره مجوز مجله: ۸۰۴۰۰

تاثیر بازی نمایشی بر رشد اجتماعی دانش آموزان

مریم حبیب مقدم^۱، بهاره جعفرپور شام اسبی^۲، مریم شهبازی^۳، طاهر شعاع^۴، مریم صابری افتخار^۵

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز

۲- کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی، علوم تحقیقات

۳- کارشناسی شیمی محض، دانشگاه ارومیه

۴- کارشناسی مهندسی برق الکترونیک پیام نور ارومیه

۵- کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، دانشگاه فردوسی مشهد

M.moghadam@gmail.com

چکیده

بازی های نمایشی از ابزارهای مهمی برای رشد اجتماعی دانش آموزان به شمار می آیند. این بازی ها می توانند به دانش آموزان کمک کنند تا مهارت های ارتباطی، همکاری، تعامل اجتماعی و حل مسائل را بهبود بخشند. این بازی ها همچنین می توانند به دانش آموزان کمک کنند تا مهارت های مدیریت خشم، استرس و احساسات خود را بهبود بخشند. همچنین، بازی های نمایشی می توانند به دانش آموزان کمک کنند تا بهتر بفهمند که چگونه با دیگران همکاری کنند، احترام بگذارند و به دیگران کمک کنند. هدف این مقاله بررسی اثربخشی بازی های نمایشی بر رشد اجتماعی دانش آموزان میباشد؛ و روش تحقیق حاضر از نوع توصیفی است؛ و از نظر هدف کاربردی می باشد، با استفاده از کتب و مقالات معتبر علمی گرد آورده شده است. بنابر نتایج بدست آمده، به طور کلی، بازی های نمایشی می توانند به دانش آموزان کمک کنند تا مهارت های اجتماعی و حل مسائل خود را بهبود بخشند و به آن ها کمک کنند تا بهترین نسخه خود را ارائه دهند و در مواقع دشوار بهترین تصمیم ها را بگیرند.

کلمات کلیدی: بازی نمایشی، رشد اجتماعی، دانش آموزان

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

۱- مقدمه

بازی موثرترین روش در سنین دبستان است، بنابراین نقش مهم بازی نمایشی در تربیت کودک اکنون بر همگان آشکار شده است، این موضوع مورد توجه بسیاری از روانشناسان قرار گرفته است و ابزاری قدرتمند و موثر برای آموزش کودکان و پیشبرد اهداف آموزش شناخته شده است. رشد شخصیت، سلامت و اجتماعی شدن کودک از طریق بازی حاصل می شود و کودکانی که با ناهماهنگی های رفتاری و عاطفی دست و پنجه نرم می کنند، قابل درمان است. کودکان برای رسیدن به آرامش ذهنی نیازهای خود را از طریق بازی بیان می کنند. با این کار می توانیم آسیب پذیری کودکان را کاهش دهیم، بنابراین معنای این مقوله برای ما روشن می شود. رشد اجتماعی، مهم ترین جنبه وجودی هر فرد است، زیرا فرض بر این است که در صورت عدم رشد اجتماعی و کودکانی که مهارت های لازم را ندارند، نمی توانند وظایف خود را در تعامل اجتماعی با دیگران انجام دهند. آنها به روابط اجتماعی دست یافته اند که در آن به راحتی می توانند در زندگی با مردم هماهنگ زندگی کنند. تحقیقات نشان داده است که رابطه معلم و کودک دارای ویژگی ها و کارکردهای بسیاری است، رابطه مثبت و نزدیکی بین کودک و والدین ایجاد می شود و در نتیجه از روابط کیفی حمایت می شود؛ همچنین ارزش قائل شدن برای روابط از دیدگاه رشد اجتماعی کودکان لازم است (مقتدری، ۱۳۸۹).

میزان رشد اجتماعی کودک از طریق مشارکت در امور اجتماعی به مدل رفتار اجتماعی که والدین به او داده اند و به او اجازه می دهد از آزادی بیشتری برخوردار شود، بستگی دارد. عدم رشد اجتماعی کودک به دلیل عدم ارتباط با دیگران، منجر به کاهش میل و تماس با افراد، بی علاقه‌گی به زندگی اجتماعی، ضعیف شدن ابتکار عمل و ناتوانی کودک در ابراز وجود در برنامه های زندگی آینده می شود. بازی به اجتماعی شدن موثر کودک، کمک می کند. در سال های ابتدایی دبستان، کودکان بیشتر به بازی هایی علاقه مند هستند که در آن مهارت ها را کسب کنند. این به کودکان فرصت رشد بهتر را از طریق توجه و ایجاد فرصت برای بازی می دهد. بنابراین بازی تقریباً می تواند به تمام اهداف تربیتی مانند رشد جسمی و ذهنی، درک عمومی و تربیت اخلاقی کودکان کمک کند (آریا، ۱۳۵۹). بازی های زیادی وجود دارد. یکی از این نوع بازی ها، بازی های نمایشی است. از طریق بازی نمایشی و تعیین نقش های مختلف به کودکان می توانید، رفتارهای خاصی را از خود نشان دهند. از سوی دیگر، تماشای یک نمایش می تواند رفتارهای خاصی را در کودکان در قالب یادگیری مشاهده ای و تقلید از بازیگران برانگیزد. این رفتارها می تواند راهگشای برقراری ارتباط اجتماعی باشد (احمدی و تورانی، ۱۳۹۲). ارزش های مثبت بازی های نمایشی، شاید بیش از هر فعالیت خلاقانه دیگری برای روانشناسان تربیتی مهم باشد، زیرا کودکان و نوجوانان فرصت های زیادی در این بازی ها دارند. آنها این توانایی را دارند که احساسات خود را مستقیماً در نقش هایی که بازی می کنند، بیان کنند. یکی دیگر از ارزش های مثبت بازی این است که فرصت های خوبی برای رشد و رشد عاطفی کودکان و نوجوانان فراهم می کند. زیرا در این شرایط ناگفته نماند که کودکان و نوجوانان می توانند هیجانات عاطفی خود را به درستی احساس و ابراز کنند.

همچنین با همذات پنداری با افرادی از گذشته، مکان های دیگر و موقعیت های مختلف، تجربیات زندگی خود را گسترش داده، مهارت های خود را توسعه و ارتقا می دهند (اکبرلو، ۱۳۸۵). بازی، گروه همسالان و روابط خانوادگی نقش مهمی در اجتماعی شدن کودکان در این دوران دارند. بازی های ساختنی مانند ساختن اشیاء با اشیاء مختلف، بازی های اکتشافی مانند کشف مکان های جدید در خارج از خانه، جمع آوری اشیاء، بازی های ورزشی و بازی های سرگرم کننده مانند یادگیری پازل های مصور و شخصیت های مصور خنده دار، رادیو و تلویزیون، رویاها و فانتزی های روزانه انواع مختلف بازی های مورد علاقه کودکان هستند (پلگرینو و مارجوی، ۲۰۰۶).

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

مک لاند و موریسون (۲۰۰۳) معتقدند که رفتار اجتماعی بر رشد اجتماعی کودکان تأثیر می‌گذارد. در دوران کودکی، احترام به دیگران، مشارکت و همکاری از رفتارهای دوستانه است و مهارت‌های مرتبط با یادگیری محسوب می‌شود (پور شکوری شرمی، ۱۳۹۷).

امروزه، بازی درمانی به حدی پیشرفت کرده است که به عنوان یک ابزار موثر و مفید برای سلامت روان مورد استفاده قرار می‌گیرد. کودکانی که دارای ناهماهنگی رفتاری، اختلالات عاطفی و روانی و مشکلات خانوادگی هستند، با بازی قابل درمان هستند. این امر باعث کاهش رفتار و تمایلات سرکوب شده آنها شد. یکی از انواع بازی‌هایی که به طور غیرمستقیم تأثیر زیادی دارد، بازی‌های درام است.

تحقیقات زیادی در مورد تأثیر بازی درمانی و اجرای هنرهای نمایشی بر کودکان ناتوان جسمی و ذهنی انجام شده است. مالون و استونین با مطالعه ۱۲ کودک دارای معلولیت پیش دبستانی که در آزمون‌های ارتباط اجتماعی ضعیف عمل کردند، به این نتیجه رسیدند که مهارت‌های شناختی و ارتباطی این کودکان را می‌توان از طریق قرار گرفتن در معرض هنرهای نمایشی افزایش داد (مالون و استونین، ۱۹۹۰).

طبق نظریه مید (تئوری کنش متقابل)، بازی بخش مهمی از دوران کودکی، رشد اجتماعی و اجتماعی شدن هر کودکی است که فرآیندی پایان‌ناپذیر است که همه و در هر شرایطی تجربه می‌کنند و در این فرآیند احساسات آنها رشد می‌کند. در بازی، کودکان با دیگر بازیکنان، اشیاء و دنیای اطراف خود تعامل دارند. در بازی، کودکان در موقعیت‌های اجتماعی شرکت می‌کنند، نگرش‌ها و قوانین دیگران را می‌آموزند و روند اجتماعی شدن در میان سایر کودکان افزایش می‌یابد (نسایی مقدم، ۱۳۸۹).

یافته‌های تحقیقات ملی تأثیر هنرها را بر بسیاری از زمینه‌های آموزشی و تربیتی برای کودکان با و بدون معلولیت نشان می‌دهد (جلیوند، ۱۳۸۳).

مبانی نظری و ادبیات پژوهش
تعریف بازی‌های نمایشی

بازی‌های نمایشی یا تئاتر، یکی از ابزارهای مهم در آموزش و تربیت اجتماعی دانش‌آموزان است. این بازی‌ها به دانش‌آموزان کمک می‌کنند تا مهارت‌های ارتباطی، همکاری، تعامل اجتماعی و انعطاف‌پذیری خود را بهبود بخشند. بازی‌های نمایشی همچنین به دانش‌آموزان کمک می‌کنند تا احساسات و احساسات خود را بهتر بفهمند و بهبود بخشند. بازی‌های نمایشی می‌توانند به دانش‌آموزان کمک کنند تا مواقع دشوار و مواجهه با مشکلات را بهتر مدیریت کنند و به راه‌حل‌های خلاقانه و موثر برسند. این بازی‌ها همچنین به دانش‌آموزان کمک می‌کنند تا بهترین روش برای حل مسائل اجتماعی و اختلافات را پیدا کنند و بهبود بخشند.

بازی‌های نمایشی همچنین به دانش‌آموزان کمک می‌کنند تا احساس اعتماد به نفس و اعتماد به دیگران خود را تقویت کنند و از طریق بازی و نمایش، مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی خود را بهبود بخشند. این بازی‌ها می‌توانند به دانش‌آموزان کمک کنند تا بهترین نسخه خود را بیان کنند و در مواقع مختلف بهترین تصمیم‌ها را بگیرند.

انواع بازی‌های نمایشی

بازی‌های نمایشی متنوعی وجود دارند که می‌توانند به دانش‌آموزان کمک کنند تا مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی خود را بهبود بخشند. برخی از انواع بازی‌های نمایشی عبارتند از:

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

۱. **نمایش‌های تئاتر:** نمایش‌های تئاتر می‌توانند به دانش آموزان کمک کنند تا نقش‌های مختلف را بازی کنند و از طریق نمایش، مواقع دشوار و اختلافات را بهبود بخشند.
  ۲. **بازی‌های نمایشی تعاملی:** این نوع بازی‌ها از تعامل فعال دانش آموزان با یکدیگر و با محیط استفاده می‌کنند تا مهارت‌های ارتباطی و همکاری را تقویت کنند.
  ۳. **نمایش‌های روایتی:** این نوع نمایش‌ها به دانش آموزان کمک می‌کنند تا داستان‌های مختلف را به صورت نمایشی بیان کنند و از طریق آن‌ها احساسات و احساسات خود را بهبود بخشند.
  ۴. **بازی‌های نقش‌آفرینی:** این نوع بازی‌ها به دانش آموزان اجازه می‌دهند تا نقش‌های مختلف را بازی کنند و از طریق آن‌ها مهارت‌های ارتباطی و حل مسائل خود را بهبود بخشند.
  ۵. **نمایش‌های تمرینی:** این نوع نمایش‌ها به دانش آموزان اجازه می‌دهند تا مهارت‌های خاصی را تمرین کنند، مثلاً مهارت‌های ارتباطی، حل مسائل و همکاری.
- این تنوع در بازی‌های نمایشی به دانش آموزان امکان می‌دهد که به شیوه‌های مختلفی از آموزش و تربیت اجتماعی دست یابند و مهارت‌های مختلف خود را بهبود بخشند.
- رشد اجتماعی**
- رشد اجتماعی، به معنای توسعه و پیشرفت مهارت‌ها، توانایی‌ها، و رفتارهای اجتماعی فرد در ارتباط با دیگران و جوامع است. این امر شامل توانایی برقراری روابط موثر با دیگران، همکاری و همدلی، احترام به دیگران، قدرت تعامل اجتماعی، توانایی حل مسائل اجتماعی، تعامل موثر در گروه‌ها، و توانایی فهم و احترام به فرهنگ‌ها و ارزش‌های مختلف جامعه است.
- رشد اجتماعی مهم است زیرا افرادی که مهارت‌های اجتماعی خوبی دارند، معمولاً در موفقیت‌های شخصی و حرفه‌ای خود موفق تر هستند. این مهارت‌ها به آنها کمک می‌کنند تا در مواقع مختلف بهترین تصمیم‌ها را بگیرند، مشکلات را بهبود بخشند، و روابط خود را با دیگران بهبود بخشند. از این رو، توسعه مهارت‌های اجتماعی و رشد اجتماعی از اهمیت بالایی برخوردار است و مدارس و محیط‌های آموزشی می‌توانند نقش مهمی در ارتقای این مهارت‌ها داشته باشند.
- رشد اجتماعی در دانش آموزان**
- رشد اجتماعی دانش آموزان بسیار اهمیت دارد زیرا این مهارت‌ها و توانایی‌ها به آنها کمک می‌کنند تا بهترین تصمیم‌ها را بگیرند، در مواقع مختلف به مشکلات برخورد کنند، روابط خود را با دیگران بهبود بخشند، و در مسیر موفقیت شخصی و حرفه‌ای خود پیشرفت کنند. از این رو، مدارس و محیط‌های آموزشی می‌توانند نقش مهمی در توسعه مهارت‌های اجتماعی دانش آموزان ایفا کنند از طریق برنامه‌ها و فعالیت‌های آموزشی که به ارتقای رشد اجتماعی آنها کمک می‌کنند.

ابعاد رشد اجتماعی

رشد اجتماعی دارای برخی ابعاد مهم است که به شکل زیر می‌توان آن‌ها را معرفی کرد:

۱. **تعامل اجتماعی:** این ابعاد شامل توانایی برقراری ارتباط موثر با دیگران، احترام به دیگران، و تعامل مثبت در جوامع و گروه‌ها است.
۲. **همکاری و همدلی:** این ابعاد نشان دهنده توانایی کار در تیم، همکاری با دیگران، و اشتراک دانش و تجربیات با دیگران است.
۳. **مهارت‌های حل مسائل اجتماعی:** این ابعاد شامل توانایی تشخیص مسائل اجتماعی، پیدا کردن راه‌حل‌های مناسب، و انجام اقدامات برای حل مسائل اجتماعی است.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

۴. توانایی فهم و احترام به فرهنگ‌ها و ارزش‌های مختلف: این ابعاد نشان دهنده توانایی درک و احترام به تنوع فرهنگی و ارزش‌های مختلف در جوامع و جهان است.

۵. تعامل موثر در گروه‌ها: این ابعاد شامل توانایی همکاری و تعامل موثر با اعضای گروه‌ها، رهبری و پیگیری اهداف گروهی، و حفظ هماهنگی در گروه‌ها است.

این ابعاد مهم برای توسعه و رشد اجتماعی فرد است و می‌توانند از طریق آموزش، تجربه‌های عملی، و محیط‌های اجتماعی متنوع تقویت شوند.

پیشینه پژوهش

محمدزاده (۱۳۹۳) در تحقیق خود با عنوان «تأثیر ورزش‌های پیش دبستانی بر رشد اجتماعی کودکان کم توان ذهنی» دریافت که ورزش پیش دبستانی باعث بهبود رشد اجتماعی کودکان تحصیل کرده دارای کم توانی ذهنی می‌شود. محمودی میمند (۱۳۹۵) در تحقیق خود در مورد تأثیر بازی درمانی با استفاده از روش Exline بر رشد اجتماعی کودکان ناشنوا صحبت کرد. مطالعات نشان می‌دهد که بازی درمانی Exline در بهبود رشد اجتماعی و اجزای آن در کودکان ناشنوا موثر است. جالبوند و غباری بناب (۱۳۸۲) در تحقیق خود در مورد نقش هنرهای نمایشی در رشد اجتماعی دانش آموزان کم توان ذهنی دریافتند که استفاده از هنر برای کودکان کم توان ذهنی تأثیر مثبتی در رشد اجتماعی آنها داشته است و در نتیجه کیفیت آنها از زندگی لاریجانی و رزاقی (۱۳۸۵) در پژوهش خود از تأثیر بازی‌های تخیلی و نمایش‌های کارتونی بر رشد اجتماعی کودکان دارای معلولیت ذهنی صحبت کرد. نتایج نشان داد که روش آموزش نمایشی رشد اجتماعی کودکان کم توان ذهنی را در سطح اطمینان ۹۹ درصد بهبود می‌بخشد. از سوی دیگر، بر اساس میانگین محاسبه شده، مشخص می‌شود که روش تمرین و تظاهر مؤثرتر از روش تدریس طناب دار است. جهانیان و آل ابراهیم (۱۳۹۲) به بررسی تأثیر بازی درمانی بر رشد شناختی، اجتماعی و حرکتی دانش آموزان دارای کم توانی ذهنی پرداختند و به این نتیجه رسیدند که بازی درمانی نقش عمده‌ای در بهبود رشد جامعه دارد. پورشکوری و شرمایی (۱۳۸۸) تأثیر بازی‌های سنتی و مدرن کودکان را بر رشد اجتماعی دختران دبستانی (۶ و ۷ ساله) بررسی کردند. در این پژوهش از روش آماری تحلیل کوواریانس برای تحلیل داده‌ها استفاده شده است. نتایج نشان داد که بازی‌های سنتی و مدرن کودکان هر دو در رشد اجتماعی کودکان موثر است و اگرچه تفاوت معناداری بین این دو نوع وجود نداشت، گروه بازی‌های سنتی امتیاز بیشتری در رشد اجتماعی کسب می‌کنند.

جعفری (۱۳۹۲) به بررسی تأثیر بازی‌های آموزشی بر رشد اجتماعی کودکان پیش دبستانی شهر تهران پرداخت و نتایج نشان داد که بین میانگین رشد اجتماعی دانش آموزانی که بازی‌های آموزشی انجام می‌دهند و دانش آموزانی که این بازی‌ها را انجام نمی‌دهند تفاوت وجود دارد. این یک تفاوت بزرگ است.

تران و همکاران (۲۰۱۴) بر این باورند که مشارکت کودکان در فعالیت‌های گروهی و بازی با همسالان منجر به رشد اجتماعی در افراد می‌شود.

سالومن (۱۹۷۸)، در تحقیقی در مورد تأثیر هنرهای نمایشی برای تقویت ارتباطات اجتماعی، سرانجام پس از دو ماه اجرای یک نمایش عروسکی هدفمند بر روی کودک، اولین پاسخ‌های مثبت را نشان داد. سالومن خاطر نشان می‌کند که یکی از موثرترین روش‌های درمانی برای این کودکان بازی به ویژه اجرای نمایش‌های عروسکی است.

مالون و تیمن (۱۹۹۰) به پژوهشی با عنوان تأثیر برنامه‌های هنری در افزایش مهارت‌های اجتماعی و کاهش اضطراب اجتماعی در کودکان روانی اشاره کردند. کودکان عقب مانده پرداخت می‌کردند. وی با تحقیق بر روی ۱۲ کودک ناتوان ذهنی پیش دبستانی که در آزمون‌های ارتباط اجتماعی نمره ضعیفی کسب کردند، به این نتیجه رسید که با معرفی هنرهای نمایشی می‌توان توانایی شناختی و ارتباطی این کودکان کم توان ذهنی را افزایش داد.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

روش تحقیق

روش تحقیق حاضر از نوع توصیفی است. و از نظر هدف کاربردی می باشد، با استفاده از کتب و مقالات معتبر علمی گرد آورده شده است.

نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف اثربخشی بازی های نمایشی بر رشد اجتماعی دانش آموزان صورت گرفت؛ بازی های نمایشی، یکی از روش های موثر برای تقویت و توسعه مهارت های اجتماعی دانش آموزان است. این بازی ها امکان ایجاد فضاهای تعاملی و همکاری بین دانش آموزان را فراهم می کنند و به آن ها اجازه می دهند تا در مواقع مختلف با چالش ها و مسائل اجتماعی مواجه شوند. برخی از تاثیرات مثبت بازی های نمایشی بر رشد اجتماعی دانش آموزان عبارتند از: تقویت مهارت های ارتباطی، توانایی حل مسائل اجتماعی، تقویت همکاری و تعامل، توانایی درک و احترام به دیگران و .... به طور کلی بازی های نمایشی، به عنوان یک ابزار آموزشی موثر، می توانند به تقویت و رشد اجتماعی دانش آموزان کمک کنند و آن ها را برای مواجهه با چالش ها و مسائل اجتماعی آماده کنند.

منابع

آقاعباسی، یداله ۱۳۸۴ نمایش خلاق تهران: نشر قطره پشت دار علی، محمد ۱۳۸۹ قصه گوئی و نمایش خلاق. تهران: انتشارات پیام نور

جعفری، نرگس ۱۳۹۳ کارکردهای نمایش خلاق تهران کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان
جینزبرگ و اوپر و دیگران ۱۳۷۱ رشد عقلانی از دیدگاه پیاژه دکتر فریدون حقیقی، فریده شریفی تهران: انتشارات

فاطمی

چمبرز، دیویی، ۱۳۸۴ قصه گوئی و نمایش خلاق ثریا قزل، باغ تهران: مرکز نشر دانشگاهی
حسینی افضل السادات، ۱۳۸۸ ماهیت خلاقیت و شیوه های پرورش آن مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی
سیف علی اکبر، ۱۳۸۸. روان شناسی تربیتی روان شناسی یادگیری و آموزش (تهران: انتشارات آگاه
شعبانی حسن، ۱۳۸۷ مهارت های آموزشی و پرورشی " تهران: انتشارات سمت. - فرهنگ نامه کودکان و نوجوانان،
۱۳۷۹ شورای، کتاب جلد ششم تهران شرکت تهیه و نشر فرهنگ نامه کودکان و نوجوانان
کداسن، هایدی ۱۳۸۲ روشهای بازی درمانی، سوسن صابری و پرویش و کیلی. تهران: نشر آگاه و ارجمند
کول وینتا، ۱۳۸۷. " برنامه ی آموزش و پرورش در دوره پیش از دبستان تهران: سمت.

مهجور، سیامک رضا، ۱۳۸۹ روان شناسی و بازی شیراز: نشر ساسان
ناظمی، یحیی ۱۳۸۵. ادبیات " کودکان رویکردی بر قصه گوئی و نمایش خلاق " تهران: انتشارات چاپار
نامور مطلق بهمن ۱۳۸۴ تخیل و خلاقیت هنری گونه شناسی تخیل با توجه به موضوع خلاقیت مقالات اولین هم اندیشی
تخیل هنری فرهنگستان هنر - "

نهانی سحر، ۱۳۹۰، بررسی " خلاقیت در تولید اثر هنری پایان نامه کارشناسی ارشد نقاشی دانشکده هنر و معماری
دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

هادسن جان ۱۳۸۲ کاربردهای نمایش در تعلیم و تربیت و اجتماع یدالله آقا عباسی، تهران نشر نمایش

- ۱) Akyol, A. K. ۲۰۰۳. Drama and the Importance of Drama). Ghazi University Archive.
- ۲) Arkın. E, ۱۹۵۲. Teacher Encyclopedia and Pedagogical Dictionary. İstanbul Bir Yayınları.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

- ۳) Aysem Tombaka, ۲۰۱۴, Importance Of Drama In Pre-School Education, Procedia-Social and Behavioral Sciences ۳۷۲-۳۷۸.
- ۴) Bayram, E. vd, ۱۹۹۹. Primary Education Drama ۱- for teachers. Ankara: State Books Yayınları, Nüans Publishing.
- ۵) Ceylan, S. (۲۰۰۹). Vneland Validity-Reliability Study for Social-Emotional Early Childhood Scale and Examination of the Influence of Creative Drama on Five-year-old Children's Social-Emotional Behaviors who have been attending the Preschool Training Institutions. Unpublished Doctorate Thesis. Gazi University, Institute for Educational Sciences. Ankara.
- ۶) Cropley, A. J, ۲۰۱۱. Creativity. University of Hamburg, San Diego, CA: Academic Press. (pp. ۵۱۱-۵۲۴) Dewey, John, ۱۹۳۴. Individual Psychology and Education, philpapers.org.